

Mørk og øde laa Gadens krumme Snevring foran ham med en enkelt, søvnig Petroleumslygte. Maanelyset naaede ikke derned, og alle Husene var tilskoddede. Endnu sad der hist og her paa Trappestenene halvsovende Tigere, der mekanisk rakte Haanden frem, naar de hørte nogen komme; men paa hele Strækningen ned til Torvet, hvor Kafeerne laa, mødte han kun Genlyden af sine egne Skridt.

Det var som at vandre i en uddød By. Men han gik der med sydende Hoved, saa bevæget af, hvad der var sket, og samtidig saa fuld af kaade Tanker, saa besat af Trang til Spilopper, som han ikke havde været det, siden han var Student. Idet han mindedes den Stemning, hvori han for tre-fire Timer siden havde gaaet her, følte han det, som om han ved et Under var vaagnet op i en anden Tilværelse. Livet laa atter foran ham i tindrende Morgenglans. Alt var forvandlet. Om det saa var Stanken af Gadens Æselsgødning, der om Eftermiddagen havde forekommet ham saa ulidelig, hilste han den nu med Munterhed, fordi ogsaa disse hæslig ramme Uddunstninger tilhørte den brogede og mangfoldige Verden, der var givet ham tilbage af en yndig Kvindes Haand.

Nede ved Torvet, paa et Hjørne, var en Frugtbod aaben: et dybt Portrum, i hvis Bund en Familie sad hyggeligt sammen omkring en lille Lampe. Synet fik ham til at standse, og straks rejste en halvvoksen Pige sig i den Tro, at han vilde handle. For ikke at skuffe hende købte han de største og smukkeste af nogle blomstrende